

Усі ці інноваційні аспекти інформаційних та Інтернет-технологій в туризмі допомагають зробити поїздки більш доступними, комфортними та цікавими для туристів. Завдяки їм ми можемо швидко знайти необхідну інформацію, легко забронювати послуги та насолоджуватися новими враженнями. Таким чином, інформаційні та Інтернет-технології перетворюють туризм на ще більш захоплюючий та доступний вид відпочинку.

Література:

1. Миронов Ю.Б. Інтернет-технології в туризмі.
URL: https://tourlib.net/statti_ukr/Internet.htm (дата звернення: 10.01.2024).

ОСНОВИ ІННОВАЦІЙНОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ БАНКІВ

Чиж Н.М., кандидат економічних наук, доцент,
Луцький національний технічний університет, м. Луцьк, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8183-1951>

Впровадження нововведень у банківській сфері сприяє не лише розвитку самої банківської системи України, але й економіки в цілому. У сучасних умовах інновації виявляються ефективним засобом конкуренції між банківськими установами, оскільки, створюючи для клієнтів більшу цінність, ніж традиційні банківські послуги, вони сприяють зростанню прибутків інноваційних банків через розширення їхньої ринкової частки та, врешті-решт, збільшення вартості їхнього бізнесу.

Варто відзначити, що функціонуючи в умовах швидкозмінного глобального економічного середовища, вітчизняні банки стикаються з рядом важливих завдань та можливостей, пов'язаних із необхідністю ефективного впровадження інновацій.

По-перше, швидкі технологічні зміни створюють нові можливості для розвитку та впровадження інновацій в банківському секторі. Зростання використання цифрових технологій, блокчейну, штучного інтелекту та інших інноваційних рішень впливає на те, як банки обслуговують своїх клієнтів, управляють ризиками та оптимізують свою діяльність.

По-друге, конкуренція на банківському ринку зростає, і банки, щоб залишатися конкурентоспроможними, повинні швидко реагувати на зміни в умовах, впроваджуючи інноваційні стратегії управління. Це включає в себе розробку нових фінансових продуктів, оптимізацію процесів та покращення відносин із клієнтами.

По-третє, споживачі стають більш вимогливими та інформованими, тому важливо для банків адаптувати свою діяльність до змінних потреб клієнтів. Інноваційне управління дозволяє банкам створювати і удосконалювати продукти та послуги, що відповідають сучасним очікуванням клієнтів.

Основною мотивацією для впровадження інновацій в банківській галузі є очікування отримання прибутку. Банки, які базують свої відносини з клієнтами на принципах партнерства та взаємовигоди, мають інтерес в збільшенні капіталу своїх клієнтів, які, сподіваючись на інновації, розглядають співпрацю з банком як можливість отримати більше вигоди при певному рівні ризику порівняно з минулим [1, с. 39]. Однак сприятливі умови для виникнення інновацій у банківській галузі формуються переважно внаслідок змін у зовнішньому банківському середовищі. Ключовим інституційним фактором, що впливає на процес розробки та впровадження банківських інновацій, є існуюча система регулювання банківської діяльності у країні, а також законодавство, яке визначає розвиток інших фінансових ринків [2, с. 404].

На наш погляд, поняття інноваційної діяльності в банківському ринку має широкий спектр, оскільки воно включає не лише впровадження нових банківських продуктів чи послуг, але й ряд організаційно-управлінських нововведень, що практично застосовуються в банківській діяльності. Важливо відзначити, що банківська система України повинна мати достатню кількість інноваційних ресурсів для кредитування поточних потреб суб'єктів господарювання, розвитку інвестиційної діяльності, формування резервів та підтримки власної ліквідності. Оптимізація інноваційної політики вітчизняних банків сприяє зростанню доходів банківських установ і стабільності банківської системи в цілому.

Інноваційну політику банку розглядають як форму сучасного управління, що передбачає визначення цілей та умов реалізації інноваційної діяльності, спрямованої на підвищення

рівня конкурентоспроможності та оптимальне використання фінансових, матеріальних і трудових ресурсів. Інноваційна політика охоплює всі етапи інноваційного процесу, маркетингову діяльність, організаційну структуру і культуру банку. Вона базується на таких принципах, як переважання стратегічного підходу над тактичним, відповідність вимогам ринку, комплексний підхід, визначення цілей і їхніх пріоритетів, систематичність [3, с. 44].

З урахуванням специфіки банківської діяльності, управління інноваційною сферою в банківському секторі слід сприймати як процес забезпечення всіма необхідними ресурсами для розвитку та удосконалення банківського інноваційного напрямку. Це включає в себе розробку нових технологій, продуктів та послуг, а також забезпечення належного рівня якості обслуговування клієнтів та використання сучасних засобів та методів зв'язку.

На нашу думку, доцільно застосовувати комплексний підхід до управління інноваційною діяльністю в банківському секторі, орієнтований одночасно на різні організаційно-економічні аспекти, але підпорядкований єдиному стратегічному концепту. Цей підхід спрямований на задоволення потреб клієнтів у нововведеннях та успішне втілення інноваційної політики банку.

Отже, дослідження основ інноваційного управління в діяльності вітчизняних банків стає надзвичайно важливим у контексті забезпечення їхньої конкурентоспроможності, утримання лідерства та відповіді на глобальні тенденції у фінансовому секторі.

Література:

1. Єгоричева С.Б. Банківські інновації. навчальний посібник. К. : Центр учбової літератури, 2010. 208 с.

2. Чиж Н.М., Дзямулич М.І. Банківські інновації: проблеми та перспективи. *Економічні науки. Серія «Облік та фінанси». Збірник наукових праць. Луцький НТУ.* 2012. Вип. 9(33). Ч. 4. С. 403-411.

3. Ткачук В.О. Інноваційна політика банків на ринку банківських послуг. Економічний аналіз: збірник наукових праць. Тернопільський національний економічний університет. Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2013. Том 14. № 2. С. 43-51.